

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 17 lutego 1951 r.

Nr A - 12

T R E Ś Ć :

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

175	— Nr 62 z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspo- łecznionej	153
176	— Nr 74 z dnia 3 lutego 1951 r. o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych	157
177	— Nr 80 z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie podatku od operacji nietowarowych jednostek gospodarki uspołecznionej	157

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

178	— Nr 75 z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie utworzenia Biura do Spraw Gospodarki Paliwami Stałymi	160
-----	--	-----

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH

179	— odznaką i dyplomem „Zasłużonego Przedownika Pracy“	160
-----	--	-----

175

UCHWAŁA Nr 62 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1951 r.

w sprawie podatku obrotowego od jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

DZIAŁ I.

Przepisy wstępne.

§ 1. Przepisy niniejszej uchwały stosuje się do jednostek gospodarki uspołecznionej, wymienionych w art. 1 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399), z wyłączeniem organizacji politycznych, społecznych bądź zawodowych w zakresie ich działalności gospodarczej.

§ 2. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia przez jednostkę gospodarczą działalności, podlegającej podatkowi, a kończy się z chwilą zaprzestania tej działalności.

§ 3. Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, w którym powstaje obowiązek podatkowy.

DZIAŁ II.

Ogólne zasady opodatkowania.

R o z d z i a ł 1.

Podmiot opodatkowania.

§ 4. 1. Podatnikiem jest jednostka gospodarcza:

- 1) wytwarzająca, przetwarzająca bądź trudniąca się wykończeniem wyrobu,
- 2) trudniąca się skupem w celu dalszej odsprzedaży produktów i przedmiotów przemysłu ludowego i artystycznego od wytwórcy oraz odpadków użytkowych — bez względu na to, czy czynności te stanowią główny, czy też uboczny przedmiot jej działalności.

2. Podatnikiem jest również udzielający innym osobom zamówień — w zakresie swej działalności — na wyroby z własnego materiału.

3. Podatnikiem staje się ponadto jednostka gospodarcza w przypadku, gdy nabywszy produkt, opodatkowany w różnej wysokości zależnie od jego przeznaczenia, zużyła go do celu, uzasadniającego pobranie wyższej stawki podatkowej (§ 21).

§ 5. Jednostka gospodarcza jest jednocześnie podatnikiem i płatnikiem podatku; jednakże płatnikiem podatku należnego od jednostki gospodarczej, działającej na zasadzie wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego, jest jednostka, w skład której wchodzi podatnik.

§ 6. Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem może w przypadkach gospodarczo uzasadnionych określić jako płatnika inną jednostkę, aniżeli wymieniona w § 5.

R o z d z i a ł 2.

Przedmiot opodatkowania.

§ 7. 1. Podatkowi podlega wynikający z działalności gospodarczej obrót, osiągnięty ze sprzedaży lub wymiany krajowych produktów, za które uważa się również typowe półprodukty, kopaliny i płody oraz odpadki użytkowe.

2. Opodatkowaniu podlega również wartość sprzedaży nieodpłatnych deputatów pracowniczych.

3. Za płody uważa się wszelkie produkty gospodarki rolnej, hodowlanej, ogrodniczej, leśnej, rybnej itp.

§ 8. 1. Obrotem jest przypadająca należność (odpłata) w gotówce lub w naturze za produkty sprzedane po cenie zbytu, ustalonej zgodnie z przepisami obowiązującymi w zakresie systemu cen.

2. Zużycie własnych produktów lub typowych półproduktów przez jednostkę gospodarczą na cele produkcyjne, ogólnozakładowe, pozazakładowe i roboty kapitalne, jeżeli ich zaliczenie następuje po cenie zbytu — uważa się za obrót podlegający opodatkowaniu.

3. Jeżeli produkt jest sprzedawany po cenie zbytu, powiększonej o marżę handlową, wówczas obrotem jest

osiągnięta należność (odpłata), zmniejszona o powyższą marżę.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się w przypadkach, określonych w § 30 ust. 2, § 32 ust. 2, § 35 ust. 2 i § 36.

§ 9. Przy odpłacie w naturze (§ 8 ust. 1) oraz przy nieodpłatnych deputatach pracowniczych (§ 7 ust. 2) obrotem jest wartość sprzedażna produktu, obliczona według ceny zbytu danego produktu.

§ 10. Jeżeli według umowy dostawa produktów i zapłata ceny następują okresowo lub częściami, za obrót uważa się tylko kwoty należne w okresie płatności podatku.

§ 11. 1. Obrót, osiągnięty ze sprzedaży produktów, może być obciążony podatkiem tylko jeden raz.

2. Jeżeli jednak produkt, od którego uiszczono podatek, zostaje oddany do przerobu lub innego przekształcenia, wówczas produkt otrzymany w wyniku przerobu (przekształcenia) podlega ponownie opodatkowaniu.

3. Nie uważa się za przerób (przekształcenie):

- a) przystosowania do spożycia artykułów spożywczych, bez zmiany ich istotnych składników i właściwości i bez dodania innych materiałów (np. wyrab mięsa, pasteryzacja mleka, rozcieńczanie produktu itp.),
- b) sortowania, suszenia, krajania, paczkowania, formowania, rozlewania, butelkowania, zwijania, czyszczenia, prania, prasowania, dekatyzowania, czynienia drobnych poprawek, cerowania itp.,
- c) wykończania, jak np. montażu, szlifowania, wyszywania, zdobienia, farbowania, heblowania bądź przeryniania desek, bejcowania mebli, wprawiania zamków i szklenia mebli, emaliowania, niklowania itp.

4. W przypadku gdy wykończenie produktu (ust. 3 lit. c) odbywa się poza przedsiębiorstwem wytwórczym (przetwórczym), wówczas podatek uiszcza ten, kto zbywa produkt wykończony, przy czym opodatkowaniu podlega obrót, osiągnięty ze sprzedaży produktu wykończonego.

5. Wątpliwości, czy określoną czynność należy uważać za przerób (przekształcenie), rozstrzyga Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem.

R o z d z i a ł 3.

Data dokonania obrotu.

§ 12. Za datę dokonania obrotu uważa się datę faktury lub innego dokumentu, zastępującego fakturę, a w przypadku, o którym mowa w § 21, dzień użycia lub stwierdzenia użycia produktu niezgodnie z przeznaczeniem.

R o z d z i a ł 4.

Wyłączenia z obrotu i zwolnienia podatkowe.

§ 13. Wyłącza się z obrotu:

- 1) wartość produktów, zwróconych jednostce gospodarczej, jak również udzielonych przez nią rabatów i bonifikat; w razie zmiany stawki podatkowej zwrotowi podlega podatek, przypadający od tych zwrotów, rabatów bądź bonifikat, według stawki obowiązującej w chwili powstania zobowiązania podatkowego;
- 2) kwoty stanowiące zwrot wydatków i kosztów rzeczywiście poniesionych w imieniu i na rachunek nabywcy według zasad, określonych w pkt 1, o ile zostaną wydzielone w rachunku w oddzielną pozycję;
- 3) podatki i opłaty, pobierane przez podatnika wyłącznie w charakterze inkasenta;
- 4) wartość kaucjonowanego opakowania zwrotnego.

§ 14. 1. Wolne są od podatku obrotu, osiągnięte:

- 1) przez przedsiębiorstwa budżetowe,
- 2) przez jednostki wykonawstwa inwestycyjnego z wyjątkiem obrotów, osiągniętych przez jednostki pomocnicze, produkujące materiały budowlane oraz prefabrykaty,
- 3) przez jednostki gospodarcze, podległe Ministrowi Obrony Narodowej, a dokonywane na rzecz wojska,
- 4) przez jednostki gospodarcze, podległe Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego, a dokonywane na rzecz służby bezpieczeństwa,
- 5) przez jednostki gospodarcze, podległe Ministrowi Poczty i Telegrafów, a dokonywane na potrzeby poczty i telekomunikacji,
- 6) przez zakłady wodociągowe w zakresie dostarczania wody,
- 7) przez przedsiębiorstwo „Państwowe Przedsiębiorstwo Radiofonizacji Kraju”, w zakresie wykonawstwa instalacji radiofonicznej,
- 8) przez Mennicę Państwową,
- 9) przez Państwową Wytwórnę Papierów Wartościowych,
- 10) przez Państwowe Wytwórnie Protez,
- 11) przez przedsiębiorstwo „Polskie Uzdrawiska” w zakresie lecznictwa zdrojowego,
- 12) przez zakłady społeczne służby zdrowia, jak szpitale, sanatoria, ośrodki zdrowia, lekarskie stacje pogotowia ratunkowego, stacje krwiodawstwa itd., apteki oraz zakłady lecznicze dla zwierząt,
- 13) przez Fundusz Wczasów Pracowniczych,
- 14) przez instytucje i urzędnia akcji socjalnej,
- 15) przez wydawnictwa i laboratoria prowadzone przez zakłady naukowe oraz warsztaty prowadzone przez te zakłady, w zakresie produkcji na potrzeby własne,
- 16) przez państwowe instytuty naukowo-badawcze i ich placówki z wyłączeniem jednostek, prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego,
- 17) przez laboratoria badawcze i zakłady dezynfekcyjne,
- 18) przez jednostki gospodarcze trudniące się skupem ze sprzedaży:
 - a) odpadków użytkowych, otrzymywanych w wyniku produkcji przemysłowej,
 - b) wyrobów i płodów lub odpadków użytkowych (nie wymienionych pod lit. a) innej jednostce gospodarczej trudniącej się skupem, której obroty podlegają opodatkowaniu,
- 19) ze sprzedaży produktów po cenie, do której w myśl obowiązujących przepisów podatek obrotowy nie jest wliczony,
- 20) ze sprzedaży produktów jednostce, trudniącej się wykończaniem wyrobów, której obroty podlegają opodatkowaniu,
- 21) ze sprzedaży i przekazania środków trwałych.

2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, o ile mają charakter zwolnień podmiotowych, stosuje się tylko do obrotów, należących do zakresu działalności danej jednostki gospodarczej.

3. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może zwalniać w całości lub w części od podatku obrotu, osiągnięte przez poszczególne jednostki gospodarcze bądź grupy tych jednostek ze sprzedaży poszczególnych rodzajów produktów bądź grup produktów.

R o z d z i a ł 5.

Stawki podatku.

§ 15. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

go ustali wysokość stawek podatku według następujących zasad:

- 1) stawki podatku określa się w zasadzie w stosunku procentowym do obrotu ze sprzedaży poszczególnych produktów lub grup produktów,
- 2) stawki podatku mogą być ustalane w różnej wysokości dla określonego obrotu bądź produktu w zależności od osoby podatnika (płatnika) lub od określonego produktu w zależności od jego przeznaczenia,
- 3) jeżeli z powodu różnorodności produkcji nie można ustalić stawek w sposób podany w pkt 1, stawki podatku mogą być ustalone:
 - a) bądź w średnim procencie od łącznego obrotu ze sprzedaży produktów całej organizacji gospodarczej (centralnego zarządu przemysłu, zjednoczenia, centrali spółdzielni itp.) lub poszczególnych jednostek gospodarczych albo grup tych jednostek,
 - b) bądź w wysokości różnicy pomiędzy ceną zbytu a kosztami własnymi, zwiększonymi o zysk, określony w procencie planowym, z uwzględnieniem ewentualnych potrąceń w wysokości i na cele, określone przez Ministra Finansów,
 - c) bądź kwotowo od jednostki produktu,
- 4) ubytki spirytusu oraz nieodpłatne deputaty pracownicze podlegają najwyższej stawce podatku, przewidzianej dla danego produktu.

R o z d z i a ł 6.

Płatność podatku.

§ 16. 1. Podatek jest płatny za okresy dekadowe, liczone od pierwszego dnia miesiąca (od dnia 1 do 10, 11 do 20 oraz 21 do końca miesiąca), od obrotów dokonywanych w danej dekadzie — w ciągu 15 dni po upływie dekady na rachunek właściwego terytorialnie dla podatnika organu finansowego.

2. Nowopowstające jednostki gospodarcze opłacają podatek od obrotów, osiągniętych w pierwszym miesiącu swej działalności gospodarczej, w ciągu 15 dni po upływie miesiąca.

3. Podatek, przypadający od obrotów, osiągniętych przez jednostki gospodarcze przemysłów: spirytusowego, tytoniowego, solnego, zapalczanego, drożdżowego i cukrowniczego — potrąca Narodowy Bank Polski z zainkasowanych faktur i odprowadza bezpośrednio na rachunek właściwego dla danego podatnika (płatnika) organu finansowego.

4. Jeżeli jednak obroty, osiągnięte przez jednostki gospodarcze, o których mowa w ust. 3, podlegają stawkom w wysokości nie przekraczającej 30%, wówczas jednostki te opłacają podatek w trybie określonym w ust. 1.

§ 17. Spółdzielnie, które w poprzednim roku podatkowym uiszczyły podatek obrotowy w kwocie nie przekraczającej 200.000 zł, a położone są w miejscowościach, nie będących siedzibą organów finansowych, opłacają podatek od dokonanych obrotów za okresy miesięczne — do dnia 25 następnego miesiąca.

§ 18. 1. Minister Finansów może skrócić lub przedłużyć okresy oraz terminy płatności podatku, o których mowa w § 16 ust. 1 i § 17, na wniosek banku finansującego daną jednostkę gospodarczą w zależności od kształtowania się cyklu inkasowego tej jednostki.

2. Tryb wpłacania podatku, określony w § 16 ust. 3, może być rozciągnięty przez Ministra Finansów na inne produkty bądź na innych podatników (płatników).

3. Jednostki gospodarcze, opłacające podatek w trybie określonym w § 16 ust. 3, powinny w fakturze podać

wysokość stawki podatku, określonej dla produktu objętego fakturą, oraz kwotę należnego podatku.

§ 19. 1. Podatnik (płatnik) jest obowiązany do obliczania i wpłacania należnego podatku bez wezwania organu finansowego.

2. W przypadku ustalenia stawki podatku w sposób określony w § 15 pkt 3 lit. b) podatnik (płatnik) jest obowiązany do obliczania i wpłacania podatku w wysokości, wynikającej z procentu planowego (tj. stosunku planowej kwoty podatku do planowej kwoty realizacji) w trybie ustalonym w § 16 ust. 1, część podatku zaś, wynikającą z ponadplanowej akumulacji — w terminie, określonym do złożenia sprawozdania.

§ 20. Jednostki gospodarcze zbywające produkty, podlegające opodatkowaniu według różnych stawek, mogą uiszczać podatek według średniej stawki, obliczonej na podstawie wpływów podatkowych od tych produktów w ubiegłym miesiącu. Np. wpływ podatkowy w poprzednim miesiącu składał się z następujących należności: produkt A — obrót 700, stawka podatku 11%, produkt B — obrót 1500, stawka podatku 15%, produkt C — obrót 12.000, stawka podatku 6%. Podatek wyniósł: od produktu A — 77, od produktu B — 225, od produktu C — 720, razem 1.022. Suma obrotów wyniosła 14.200, czyli średnia

stawka podatku wynosi $7,2\% \left(\frac{1022 \times 100}{14.200} \right)$.

§ 21. Jeżeli nabywca produktu, dla którego ustalono stawkę w różnej wysokości w zależności od przeznaczenia tego produktu, użył go do celu, uzasadniającego pobranie wyższej stawki podatkowej, obowiązany jest uiszczyć dopłatę w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem uiszczonym od obrotu tym produktem przez zbywcę a podatkiem obliczonym według najwyższej stawki, przewidzianej dla danego produktu.

§ 22. 1. Jednostka gospodarcza, opłacająca podatek od obrotów według różnych stawek podatkowych, powinna prowadzić ewidencję obrotów podlegających poszczególnym stawkom.

2. W przypadku gdy jednostka gospodarcza nie prowadzi ewidencji obrotów w sposób określony w ust. 1, wówczas do nie określonych rodzajowo obrotów stosuje się najwyższą stawkę podatku, uiszczoną przez tę jednostkę.

§ 23. 1. Jeżeli w wyniku obrachunku, przeprowadzonego w późniejszym okresie sprawozdawczym, bądź w wyniku uiszczenia podatku w trybie, określonym w § 20, powstanie różnica pomiędzy kwotą podatku ostatecznie ustaloną za okresy płatności od początku roku podatkowego a kwotą podatku wykazaną w sprawozdaniach za te okresy (§ 24) — należy różnicę tę wpłacić w terminie, określonym do złożenia najbliższego sprawozdania.

2. Jeżeli w wyniku obrachunku powstanie nadpłata, podlega ona zaliczeniu na podatek należny w przyszłym okresie bądź też — zwrotowi.

R o z d z i a ł 7.

Sprawozdania i deklaracje podatkowe.

§ 24. 1. Płatnik jest obowiązany do składania sprawozdań podatkowych i deklaracji podatkowych według wzorów, określonych przez Ministra Finansów.

2. Sprawozdania podatkowe składa się za okresy miesięczne i roczne w terminie, określonym do składania bilansu, we właściwych terytorialnie organach finansowych.

3. Sprawozdanie miesięczne powinno zawierać zestawienie obrotów i należnego podatku od początku roku podatkowego do miesiąca sprawozdawczego i za miesiąc

sprawozdawczy z uwzględnieniem dokonanych sprostowań.

4. Sprawozdanie roczne powinno zawierać ostateczne rozliczenie podatkowe za rok podatkowy.

5. W przypadku potrącenia podatku z zainkasowanych faktur przez Narodowy Bank Polski do złożenia sprawozdania obowiązana jest jednostka gospodarcza (płatnik).

§ 25. 1. Niezależnie od obowiązku składania sprawozdania podatkowego, o którym mowa w § 24, płatnik jest obowiązany do złożenia organowi finansowemu, równocześnie z wpłatą podatku deklaracji o wysokości obrotów w okresie płatności danej raty podatku oraz przypadającego podatku.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach, określonych w § 16 ust. 2 i 3.

§ 26. W razie niezłożenia w określonym terminie sprawozdania bądź deklaracji podatkowej, płatnik jest obowiązany do uiszczenia podatku w wysokości 110% podatku, należnego za poprzedni okres.

DZIAŁ III.

Szczególne zasady opodatkowania.

§ 27. Przepisy działu I i II stosuje się do jednostek wymienionych w dziale III ze zmianami przewidzianymi w tym dziale.

R o z d z i a ł 1.

Opodatkowanie gospodarstw rolnych, hodowlanych, ogrodniczych, leśnych i rybnych.

§ 28. 1. Gospodarstwa rolne, hodowlane, ogrodnicze i leśne podlegają opodatkowaniu w zakresie obrotów, osiągniętych ze sprzedaży produktów, wytworzonych bądź przerobionych w swoich zakładach przemysłowych, oraz w zakresie sprzedaży płodów swojego użytkowanego lub dzierżawionego gospodarstwa w swoim wyodrębnionym i stałym punkcie sprzedaży, prowadzonym poza obrębem danego gospodarstwa.

2. Jednostki rybołówstwa morskiego oraz spółdzielnie rybackie podlegają opodatkowaniu w zakresie obrotu, osiągniętego ze sprzedaży ryb (krabów itp.) zarówno w stanie nie przerobionym jak też w przetworach.

3. Obrót, osiągnięty ze sprzedaży płodów i nie przerobionych ryb (ust. 1 i 2) jednostkom, trudniącym się skupem, nie podlega opodatkowaniu.

4. Wolna jest od podatku wartość sprzedażna nieodpłatnych deputatów, wydawanych w ramach umów zbiorowych o pracę pracownikom gospodarstw wymienionych w ust. 1, o ile deputaty te są wydawane w formie płodów nie przerobionych przemysłowo.

R o z d z i a ł 2.

Opodatkowanie zakładów gastronomicznych.

§ 29. 1. Zakłady gastronomiczne (żywienia zbiorowego) podlegają opodatkowaniu w zakresie obrotu, osiągniętego ze sprzedaży produktów (przerobionych i nie przerobionych), zarówno pochodzenia krajowego jak też zagranicznego.

2. Jednostki usługowe, których działalność polega na równoczesnym prowadzeniu zakładu gastronomicznego (hotele, pensjonaty itd.), podlegają opodatkowaniu od łącznego obrotu, osiągniętego przez te jednostki, w przypadku gdy przeważają obroty, osiągnięte z prowadzenia zakładu gastronomicznego (ust. 1).

§ 30. 1. W zakładach, o których mowa w § 29, obrotem jest przypadająca należność (odpłata), obliczona według ceny sprzedażnej, mieszczącej w sobie zysk brutto przewidziany dla zakładów gastronomicznych.

2. W przypadku sprzedaży produktów po cenach hurtowych obrotem jest należność obliczona według tych cen.

§ 31. Wolne są od podatku obroty, osiągnięte przez:

- 1) zakłady gastronomiczne (żywienia zbiorowego) ze sprzedaży:
 - a) po obowiązującej cenie detalicznej nabytych i nie przerobionych (nie przyrządzonych) przez nie produktów,
 - b) odpadków użytkowych;
- 2) stołówki pracownicze prowadzone przy zakładach pracy oraz stołówki akademickie;
- 3) bufety przyzakładowe prowadzone na zasadach samowystarczalności oraz bufety akademickie.

R o z d z i a ł 3.

Opodatkowanie przemysłu spirytusowego.

§ 32. 1. Opodatkowaniu podlega wartość sprzedażna ubytków spirytusu, powstałych w gorzelnii lub w czasie przewozu z gorzelnii do odbiorcy, a przekraczających normy zaników, ustalone przez Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

2. Przy ubytkach spirytusu (ust. 1) obrót stanowi wartość sprzedażna produktu, obliczona według obowiązującej ceny detalicznej spirytusu zbutelkowanego przeznaczonego do spożycia.

3. Za datę dokonania obrotu przy ubytkach spirytusu uważa się dzień stwierdzenia ubytku.

§ 33. Wyłącza się z obrotu wartość sprzedażną spirytusu:

- a) wziętego do ponownego przerobu w gorzelnii pod nadzorem organów finansowych,
- b) zniszczonego wskutek wypadku w gorzelnii lub w czasie przewozu, pod warunkiem udowodnienia przez jednostkę gospodarczą faktu zniszczenia.

§ 34. Nie podlega podatkowi sprzedaż (realizacja, załiczenie) spirytusu surowego, dokonywana przez Dyрекcję Państwowego Monopoli Spirytusowego podległym jednostkom gospodarczym.

R o z d z i a ł 4.

Opodatkowanie przemysłu tytoniowego.

§ 35. 1. Płatnikiem podatku obrotowego w zakresie sprzedaży wyrobów produkowanych przez wytwórnie wyrobów tytoniowych Polskiego Monopoli Tytoniowego są zakłady sprzedaży Polskiego Monopoli Tytoniowego, działające na zasadzie pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

2. Przy sprzedaży wyrobów, o których mowa w ust. 1, obrotem jest należność (odpłata), obliczona według cen detalicznych.

R o z d z i a ł 5.

Opodatkowanie przemysłu cukrowniczego.

§ 36. Przy sprzedaży cukru i wysłoków plantatorom buraka cukrowego i hodowcom nasion oraz własnym pracownikom cukrowni po cenach, ustalonych umowami plantacyjnymi, bądź po cenach, przewidzianych układem zbiorowym pracy, obrotem jest należność (odpłata) obliczona według tych cen.

DZIAŁ IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 37. Minister Finansów może w porozumieniu z właściwym ministrem ustalać szczególne zasady opodatkowania odmiennie od zasad, określonych w dziale I, II i III.

§ 38. Wolne są od podatku obrotowego w roku podatkowym 1951 obroty, osiągnięte przez:

- a) jednostki gospodarcze trudniące się skupem,
- b) jednostki gospodarcze, o których mowa w § 28 ust. 1, ze sprzedaży plodów gospodarstwa w wyodrębnionym i stałym punkcie sprzedaży, prowadzonym poza obrębem danego gospodarstwa,
- c) jednostki rybołówstwa morskiego oraz spółdzielnie rybackie, należące do Centralnego Związku Spółdzielczego, zrzeszające rybaków, trudniących się wyłącznie połowem — ze sprzedaży ryb, nie przerobionych sposobem przemysłowym.

§ 39. Upoważnia się Ministra Finansów do określania w stosunku do poszczególnych jednostek lub grup jednostek terminu wejścia w życie niniejszej uchwały odmiennie od terminu, określonego w § 41.

§ 40. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 41. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

176

UCHWAŁA Nr 74 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1951 r.

o zmianie Instrukcji Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Rada Ministrów uchwala:

§ 1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1950 r. — Instrukcja Nr 8 w sprawie organizacji wewnętrznej i etatów wydziałów prezydiów rad narodowych (Monitor Polski Nr A—70, poz. 814, z późniejszymi zmianami) wprowadza się zmiany następujące:

W § 1 pkt 9 — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa w rubrykach: „Oddział“ i „Zakres spraw“:

- 1) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
„9. Kadr i Szkolenia — Sprawy: osobowe pracowników podległych komórek organizacyjnych, na-

uczycieli i pracowników administracyjnych szkół i kursów rolniczych oraz sprawy szkolenia pracowników administracyjnych“;

- 2) po pkt 11 dodaje się nowy pkt 12 w brzmieniu:
„12. Szkolnictwa Rolniczego — Sprawy: planowania zapotrzebowania i szkolenia kadr rolniczych, nadzoru programowego i pedagogicznego oraz administracji nad szkołami i kursami rolniczymi, zaopatrzenia szkół i ośrodków szkolnych oraz sprawy przysposobienia rolniczego“.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

177

UCHWAŁA Nr 80 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1951 r.

w sprawie podatku od operacji nietowarowych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

DZIAŁ I.

Przepisy wstępne.

§ 1. Przepisy niniejszej uchwały stosuje się do jednostek gospodarki uspołecznionej, wymienionych w art. 1 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 399), z wyłączeniem organizacji politycznych, społecznych bądź zawodowych w zakresie ich działalności gospodarczej.

§ 2. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą rozpoczęcia przez jednostkę gospodarczą działalności, podlegającej podatkowi, a kończy się z chwilą zaprzestania tej działalności.

§ 3. Rokiem podatkowym jest rok kalendarzowy, w którym powstaje obowiązek podatkowy.

DZIAŁ II

Ogólne zasady opodatkowania.

R o z d z i a ł I.

Podmiot opodatkowania.

§ 4. Podatnikiem jest jednostka gospodarcza dokonująca obrotów nietowarowych, tj. świadcząca usługi (§ 7), bez względu na to, czy świadczenia te stanowią główny czy uboczny przedmiot jej działalności.

§ 5. Jednostka gospodarcza jest jednocześnie podatnikiem i płatnikiem podatku; jednakże płatnikiem podatku należnego od jednostki gospodarczej działającej na zasadzie wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego jest jednostka, w skład której wchodzi podatek.

§ 6. Minister Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem może w przypadkach gospodarczo uzasadnionych określić jako płatnika inną jednostkę, aniżeli wymienioną w § 5.